

॥ २९ ॥ ३० ॥ प्रधानभाक्प्राधान्यभाक् ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ तेतव ॥ ३३ ॥ तेत्वया ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ यत्ततः आत्मनैवात्मस्वरूपं वक्तव्यं

यक्षउवाच अहं बकः शैवलमस्य भक्षो नीतामया प्रेतवशं तवानुजाः ॥ त्वंपंचमो भविताराजपुत्रनचेत्प्रभाम्पृच्छतौ व्याकरोषि ॥ २९ ॥ माता तसाहसं
कार्षीर्मम पूर्वपरिग्रहः ॥ प्रश्नानुक्ता तु कौंतेय ततः पिवहरस्वच ॥ ३० ॥ युधिष्ठिर उवाच रुद्राणां वा वसूनां वामरुतां वा प्रधानभाक् ॥ पृच्छामि को भवा
न्देवो नैतच्छकुनिना कृतं ॥ ३१ ॥ हिमवान्पारियात्रश्च विंध्यो मलय एव च ॥ चत्वारः पर्वताः केन पातिता भूरितेजसः ॥ ३२ ॥ अतीव ते महत्कर्म कृतं च बलिनां व
र ॥ यान्न देवान्गंधर्वानासुराश्च नराक्षसाः ॥ ३३ ॥ विषहेरन्महायुद्धे कृतं ते तन्महाद्भुतं ॥ न ते जानामि यत्कार्यं नाभिजानामि कांक्षितं ॥ ३४ ॥ कौतूहलं मह
जातं साध्वसंचागतं मम ॥ येनास्म्युद्विग्नहृदयः समुत्पन्नशिरोज्वरः ॥ ३५ ॥ पृच्छामि भगवंस्तस्मात्को भवानिह तिष्ठति ॥ यक्षउवाच यक्षो ह्यमस्मि भ
द्रं तेनास्मि पक्षी जले चरः ॥ ३६ ॥ मयैते निहताः सर्वे भ्रातरस्ते महौजसः ॥ वैशंपायन उवाच ततस्तामशिवांश्चुत्वा वाचं स परुषाक्षरं ॥ ३७ ॥ यक्षस्य ब्रुव
तो राजन्नुपक्रम्य तदा स्थितः ॥ विरूपाक्षं महाकायं यक्षं तालसमुच्छ्रयं ॥ ३८ ॥ ज्वलनार्कप्रतीकाशमधृष्यं पर्वतोपमं ॥ वृक्षमाश्रित्य तिष्ठंतं ददर्श भरतर्षभः ॥ ३९ ॥
मेघगंभीरनादेन तर्जयंतं महास्वनं ॥ यक्षउवाच इमे ते भ्रातरो राजन् वार्यमाणामयाऽसकृत् ॥ ४० ॥ बलात्तोयं जिहीर्षतस्ततो वै मृदितामया ॥ न पेयमु
दकं राजन् प्राणानि ह परीप्सता ॥ ४१ ॥ पार्थमासाहसं कार्षीर्मम पूर्वपरिग्रहः ॥ प्रश्नानुक्ता तु कौंतेय ततः पिवहरस्वच ॥ ४२ ॥ युधिष्ठिर उवाच न चाहं काम
ये यक्ष तव पूर्वपरिग्रहं ॥ कामं नैतत्प्रशंसंति संतो हि पुरुषाः सदा ॥ ४३ ॥ यदात्मना स्वमात्मानं प्रशंसेत्पुरुषर्षभ ॥ यथा प्रज्ञं तु ते प्रश्नान्प्रतिवक्ष्यामि पृच्छ मां ॥
॥ ४४ ॥ यक्षउवाच किं सिदादित्यमुन्नयति के च तस्याभितश्वराः ॥ कश्चैनमस्तं नयति कस्मिंश्च प्रति तिष्ठति ॥ ४५ ॥

मतस्ते प्रश्नान्प्रतिवक्ष्यामि ॥ ४४ ॥ किं सिदादित्यमुन्नयतीत्यादि प्रश्नोत्तरमालिका आत्मनस्तत्त्वं निर्णेतुमारब्धा तरति शोकमात्मविदितितज्ज्ञानस्य फलवत्त्वश्रवणं तत्सिद्धये च उच्चावचं साधनजातमस्यां
निरूप्यते तां व्याख्यास्यामः ॥ ४५ ॥